

Χαιρετισμός Αρχιεπισκόπου Κύπρου στην εκδήλωση «Μνήμες Κατεχόμενης Γης»

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Κύπρου](#)



Χαιρετισμό απηύθυνε ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος στην εκδήλωση «Μνήμες Κατεχόμενης Γης», την οποία διοργάνωσαν οι Επιτροπές Κατεχόμενων Δήμων και Κοινοτήτων για την καταδίκη της ανακήρυξης του ψευδοκράτους.

Μεταξύ άλλων ο Μακαριώτατος ανέφερε: “Ως Εκκλησία, πιστεύουμε ότι υπάρχει ακόμα φως αντίστασης κι ελπίδας. Κι αυτή η πεποίθησή μου στηρίζεται στο γεγονός, ότι η μνήμη της κατεχόμενης πατρίδας μας δεν εξέλιπε. Η μεγάλη πλειοψηφία του λαού μας, έχει τη διάθεση για αγώνα και αυτό που χρειάζεται είναι έμπνευση και καθοδήγηση”.

Παρακάτω ο Χαιρετισμός του Μακαριωτάτου:

Συμπληρώνονται φέτος σαράντα ένα έτη από τη θλιβερή ημέρα της ανακήρυξης του ψευδοκράτους και πενήντα χρόνια από τη βάρβαρη Τουρκική εισβολή στην Κύπρο και τη συνεχιζόμενη κατοχή του 37% του εδάφους της. Μισός αιώνας προσφυγιάς για το 1/3 του πληθυσμού και αβεβαιότητας για το σύνολο των Κυπρίων. Μισός αιώνας συνεχούς και έντονης προσπάθειας για αφανισμό των Ελληνικών και Χριστιανικών ιχνών μας από την κατεχόμενη γη μας.

Πάγιος στόχος της Τουρκίας μετά την αναγκαστική γι' αυτή παραχώρηση της Κύπρου στην Αγγλία το 1878, ήταν η ανάκτηση της Κύπρου. Διακηρύχθηκε, τούτο, ξεκάθαρα στη Μεγάλη Εθνοσυνέλευση της Άγκυρας το 1920 και άρχισε η εφαρμογή του στην πράξη με τον σχεδιασμό του Νιχάτ Ερίμ από το 1956. Ο σχεδιασμός αυτός προέβλεπε τη συγκέντρωση των Τουρκοκυπρίων σε θύλακες και την εξάσκησή τους σε αυτοκυβέρνηση. Τούτο επετεύχθη από το 1964, με την Τουρκοανταρσία. Μετά την εισβολή το 1974, το 37% της κατεχόμενης γης μας έγινε ο θύλακας μέσα στον οποίο θα μπορούσαν να προωθήσουν περαιτέρω τα σχέδια τους οι Τούρκοι.

Ήδη, από το καλοκαίρι του 1983, Τουρκία και τουρκοκυπριακή ηγεσία προετοίμασαν την ανακήρυξη ανεξάρτητου κράτους στα κατεχόμενα εδάφη της Κυπριακής Δημοκρατίας. Τα κατευθυνόμενα από τον Ντενκτάς ιδρύματα, οργανώσεις και σύνδεσμοι άρχισαν να προβαίνουν σε δυναμικές εκδηλώσεις και να καλούν σε μονομερή ανακήρυξη «τουρκοκυπριακού κράτους», πράγμα που επιχείρησαν στις 15 Νοεμβρίου 1983.

Η κίνηση του τότε κατοχικού ηγέτη Ραούφ Ντεκτάς, έβαλε ταφόπλακα τόσο στις προσδοκίες των προσφύγων μας για σύντομη επίλυση του προβλήματος και επιστροφής στις εστίες τους, όσο και στο όνειρο πολλών τουρκοκυπρίων να ζήσουν ειρηνικά σε μίαν ενωμένη Κύπρο. Και έκτοτε η Τουρκία εφαρμόζει με άνεση το μακροπρόθεσμο σχέδιό της.

Αφού πέτυχε, με την παγίδευσή μας στις διακοινοτικές συνομιλίες, και την πάροδο του χρόνου, να ξεχασθεί από τη διεθνή κοινότητα η φύση του προβλήματός μας, που είναι πρόβλημα εισβολής και κατοχής, και να επέλθει κόπωση στον λαό μας, δεν κρύβει πια τον τελικό και μόνιμο στόχο της, την κατάληψη και τουρκοποίηση ολόκληρης της Κύπρου.

Και εμείς πώς αντιδρούμε; Πολλοί αποπροσανατολιστήκαμε στα μισά του δρόμου. Πολλοί αντιμετωπίζουμε την κατάσταση χωρίς αξιοπρέπεια, χωρίς την ελληνική περηφάνια. Οι καθημερινές ανακοινώσεις για τον αριθμό των Ελλήνων Κυπρίων που επισκέπτονται τα κατεχόμενα, τα ποσά που ξοδεύουν εκεί, οι αναχωρήσεις από το παράνομο αεροδρόμιο, οι φωνές για διάνοιξη και άλλων οδοφραγμάτων, για να εξοικειωθούμε κι άλλο με την κατοχή, δίνουν μίαν αίσθηση της εθνικής αφασίας στην οποία ένα μεγάλο μέρος του λαού μας έχει περιέλθει.

Η κατάσταση είναι αξιοθρήνητη και στο επίπεδο των στόχων και διεκδικήσεων του αγώνα μας. Παρασυρθήκαμε στη διαδικασία των διακοινοτικών συνομιλιών με στόχο όχι την αποκατάσταση των δικαιωμάτων του λαού μας, αλλά τον

συμβιβασμό με την αρπαγή και την αδικία. Αυτό εδραίωσε την διεθνή προπαγάνδα της Τουρκίας για τη φύση του Κυπριακού προβλήματος, παρουσιάζοντας το σαν δικαιοδική διαφορά και θέτοντας τόν εαυτό της στο απυρόβλητο. Το πόσο πέτυχε σ' αυτό τον στόχο της η Τουρκία, με τη δική μας συνέργεια, φαίνεται και από τις μέχρι σήμερα υποβληθείσες προτάσεις για λύση του Κυπριακού, αλλά και από τις δικές μας διεκδικήσεις: Ούτε υπαινιγμός για εισβολή και κατοχή, ούτε λόγος για εποικισμό και εθνικό ξεκαθάρισμα.

Ως Εκκλησία, πιστεύουμε ότι υπάρχει ακόμα φως αντίστασης κι ελπίδας. Κι αυτή η πεποίθησή μου στηρίζεται στο γεγονός, ότι η μνήμη της κατεχόμενης πατρίδας μας δεν εξέλιπε. Η μεγάλη πλειοψηφία του λαού μας, έχει τη διάθεση για αγώνα και αυτό που χρειάζεται είναι έμπνευση και καθοδήγηση. Προς την κατεύθυνση αυτή, στρέφεται και η αποψινή εκδήλωση «Μνήμες Κατεχόμενης Γης» την οποία διοργανώνουν οι Επιτροπές Κατεχόμενων Δήμων και Κοινοτήτων για την καταδίκη της ανακήρυξης του ψευδοκράτους.

Τονίζουμε, με την ευκαιρία αυτή, ότι η σημερινή μέρα, πέρα από την καταδίκη του ψευδοκράτους, θα πρέπει να ανανεώνει και την πίστη του λαού μας στην τελική κατίσχυση του δικαίου μας, με την απελευθέρωση του κατεχόμενου σήμερα τμήματος της νήσου μας και την επιστροφή όλων των προσφύγων στις πατρογονικές τους εστίες.

Προς επίτευξη του κοινού αυτού στόχου, η Εκκλησία θα συνεχίσει και στο μέλλον να βρίσκεται στην πρώτη γραμμή του αγώνα του λαού μας. Και δεν αμφιβάλλουμε ότι, αργά ή γρήγορα, η μέρα της δικαίωσης θα έλθει. Αρκεί όλοι εμείς με σταθερότητα και συνέπεια να παραμείνουμε μέχρι τέλους ανυποχώρητοι υπερασπιστές των δικαίων μας.

Ευχόμαστε όπως με τη βοήθεια του Θεού, αλλά και με την καθολική συστράτευση, ομόνοια και ενότητα όλων των πολιτικών δυνάμεων του τόπου μας και όλου γενικά του Ελληνισμού, σύντομα αξιωθούμε να γιορτάσουμε την επικράτηση του δικαίου μας, με την απελευθέρωση του τόπου μας.

